

[Steen Folke]

Vi ønsker imidlertid ikke Erhards »sorte skole« – den skole, vi ønsker os, er en skole, der ikke deler os op og splitter os, en skole, hvor vi lærer noget, en skole, man giver de rimelige og tilstrækkelige penge, og en skole, der er rar at gå i.

Vi ønsker en god skole.

Gennemfør forbedringer nu.

Lands-Organisationen af elever.«

Elevernes egen organisation er såmænd hermed kommet med et af de rimeligste indlæg i dagens debat.

For VS' vedkommende skal jeg afholde mig fra at gentage vores principielle synspunkter vedrørende uddannelsessystemet. Dels tog VS initiativ til en forespørgselsdebat om problemerne i folkeskolen, som blev holdt den 30. marts i år, og som jeg kan henviser til, dels havde vi også for nogle måneder siden debatten om U 90, hvor jeg ligeledes kan henviser til VS' indlæg.

Om den aktuelle situation på folkeskoleområdet vil jeg komme med nogle bemærkninger.

Partierne bag folkeskoleloven er tilsyneladende blevet enige om nogle mindre justeringer af loven. Fagene historie og idræt skal styrkes, og latin skal udgå som tilbudsfag for 9. klassetrin. Også folkeskolens afgangsprøver og spørgsmålet om niveaudeling i de ældste klasser er blevet gjort til genstand for fornyet diskussion.

En vurdering af, om en styrkelse af faget historie vil være en forringelse eller en forbedring af loven, vil ikke alene være spørgsmålet om, hvilket indhold man vil give faget, men også om, hvilken placering man har tænkt sig at give faget i skolens fagrække.

Hvad indholdet angår, turde det være indlysende, at vi anser forståelse for samfundsmæssige sammenhænge – det går vel ikke an at sige klassekampen – for at være det centrale og ikke terprning af ligegyldige kongerækker og årstal. Det skulle ikke være nødvendigt at ofre mange ord på det.

Det er problematisk at føje endnu et 2 timers fag til fagrækken på de ældste klassetrin, hvis ikke det gøres på en måde, så det bidrager til at modvirke den stærkt skemaopdelte hverdag. En mulighed for at bidrage til det ligger i at tillægge timerne til faget samtidsorientering, sådan at der bliver tale om samtidsorientering med historie eller omvendt, hvad man nu vil foretrække. Det skal

forstås sådan, at det bliver den samme lærer, der får fagene, og hvis det så også er den samme lærer, klassen har i dansk og klassens time, har de da en mulighed for at få noget fornuftigt ud af det, men det er nok for optimistisk at forestille sig.

Hvad en styrkelse af faget idræt angår, er vi i princippet enige i, at det er noget positivt. Det er i sig selv vigtigt og tilfredsstillende at være i god fysisk form, og selv om en ugentlig time mere i 4. og 5. klasse nok ikke vil medføre den helt store revolution med hensyn til børnenes fysiske form og velbefindende, er det dog et skridt i den rigtige retning. Igen må jeg sige, vel at mærke hvis idrætsundervisningen får et ordentligt indhold, og det kan vi så håbe at den får.

Udøvelse af sport og idræt uden for skolen får som så meget andet mere og mere karakter af forretning og bliver derved kendetegnet af en behård konkurrence og optrapning af voldsepisoder. Det er klart, at disse tendenser hverken falder ned fra himlen eller er noget medfødt i børnenes og de unges hjerner, men derimod hænger sammen med, hvordan samfundet i øvrigt udvikler sig i disse år. Derfor er det vigtigt, at man i skolen får mulighed for at sætte spørgsmålstegn ved den udvikling, der sker på idrættens område med professionalismisme, skærpet konkurrence og vold, og for at vise, at idræt og sport kan være noget andet. Et forøget timeantal til idræt kan hjælpe på det, men gør det ikke nødvendigvis.

At latin bortfalder som tilbudsfag i 9. klasse, skal vi ikke klage over, og det må nu være rimeligt at begynde at se på faget tysk med henblik på at afskaffe det som en del af den bagage, der skal med for at komme i gymnasiet, altså som et krav, som det er formuleret i gymnasieloven.

Da vi i sidste folketingssamling rejste forespørgslen om folkeskolen, var der et problem, som vi af gode grunde var afskåret fra at tage op, idet den første eksamensseance under den nye lov på det tidspunkt endnu ikke havde fundet sted. Det har den nu, og der kan derfor være grund til at gøre eksamenstilhængerne klart, hvis de ikke allerede ved det, at skolerne i en udstrækning, som det er mange år siden man har kendt magen til, oplever den almindelige undervisning sat i skyggen af hele eksamenshalløjet. Fra engang i maj måned og frem til omkring 20.